

Aar — jeg agter ikke at komme ind paa Enkeltheder —, men jeg vil dog have Lov til at sige, at den Skattereform, Befolkningen havde ventet fra det første Venstreministerium, var en anden end den, der foreligger her, var en Skattereform, der samtidig med at fordele Skatterne retfærdigere end før, tilvejebragte de Midler, som vare nødvendige for Stat og for Kommune til at løse de mange forskellige Opgaver, der forelaa, enten de nu vare af social og human Natur, eller de vedrørte vort Næringsliv og vort Erhvervsliv. Men den Skattereform, her foreligger, vil aldeles ikke føre med sig, at Stat og Kommune i højere Grad end forhen ville være i Stand til at løse de Opgaver, hvormed der er Tale. Det er, som nævnt af adskillige ærede Medlemmer, en Skattereform, der vil blive til Fordel for en Kreds af Borgere, der kunne sidde i mere eller mindre trykkende Omstændigheder ved deres Ejendomme, men som dog kunne regnes for at være besiddende Folk i vort Samfund. Jeg forstaaer meget vel, at Godsejerne, navnlig de rige og velhavende, med Kyshaand tage imod disse Skattelove. Thi Godsejerne og de rige Folk vide jo, at den Dag maatte komme, da der vilde foreligge en virkelig demokratisk, radikal Skattereform, og at faa skudt Spørgsmaalet om denne radikale, demokratiske Skattereform ud i en uvis Fremtid, var i deres Interesse. I Befolkningens er det ikke, og Socialdemokratiet maa derfor kræve, at Fordringen om en virkelig demokratisk radikal Skattereform holdes oppe. Der er nemlig ved Gennemførelsen af de Forslag, der foreligge her, ingen Tvivl om, at Løsningen af saavel Spørgsmaalet om en Toldrevision som om en retfærdig Reform af de direkte Skatter vil skydes ud i mange Aar.

Det er blevet regnet ud oppe i det andet Ting og er blevet omtalt her i Salen, at efter de Skattelove, der foreligge her, vil en Mand med 15 Millioner Kr.s Formue og med en Indtægt af 450,000 Kr. komme til at betale omtrent 28,000 Kr. i Skat. Det lyder stort, men det er i Virkeligheden ikke ret mange Penge, og det Spørgsmaal, om Manden ikke desuagtet tjener ved denne Skattereform, er endnu ikke afgjort. Men fra den Side, der hol-

der meget stærkt paa disse Skattelove, nævner man denne Sum som et Bevis paa, at disse Skattelove ville ramme de rige og velhavende forholdsvis haardt. Det kan jeg ikke indse. At en Mand med en Formue paa 15 Millioner Kr. og en Indtægt paa 450,000 Kr. om Aaret kun kommer til at svare omtrent 28,000 Kr. i Skat, er alt for lidt i Forhold til den Nytte, en saadan Mand drager af det offentlige og Samfundet. Den Skat, den vedkommende kommer til at svare, staaer, synes det mig, ikke i passende Forhold til den Nytte, den vedkommende har af Samfundet, og til de Udgifter, som det offentlige har paa forskellige Omraader i Anledning af denne Mands Næringsbedrift eller Erhvervsvirksomhed. Her er Tale om Godsejere. En Godsejer med saa mange Millioner, som der her er Tale om, og med en saa stor aarlig Indtægt, har flere hundrede Arbejdere i sin Tjeneste, og vi kende Landarbejdernes Vilkaar. Vi vide, at det hører ikke til Undtagelserne, at disse Folk lønnes med 1 Kr. eller 1 Kr. 25 Ø. om Dagen. Naar de have slidt sig op i den vedkommende Godsejers Tjeneste, er han færdig med dem, saa kaster han dem over paa Kommunen. Kommunen skal betale den Alderdomsforsørgelse, eller hvis disse Mennesker ere saa uheldige før at have modtaget Fattighjælp, fordi de ikke have kunnet leve af deres Arbejdsløn, give dem Fattighjælp. Kommunen skal sørge for disse Arbejders Børns Opdragelse og Oplæring i Skolerne. Nu ved jeg vel, at Udgifterne pr. Barn ikke ere saa store i Landkommunerne som i Bykommunerne, men i mange Landkommuner begynder man i den Henseende at komme ret godt i Vej. For den Bys Vedkommende, jeg nærmest kender, nemlig Aarhus Kommune, er det 35 Kr. pr. Barn, og der kommer hertil en Række andre Udgifter, som det offentlige maa svare, for at alle de Arbejdere og Personer, der ere knyttede til en saadan rig Mands Virksomhed, kunne faa deres Formaal og Interesser fuldtud varetagne. Naar der forelaa en Skattereform fra det første Venstreministerium, var det at vente, at den i alt Fald vilde tage et saa dybt Greb i de formuendes og velhavendes Lommer, at Samfundet blev sat i Stand til at faa fuld Ækvivalent for de